

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afgift af Arv og Gave.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1414; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1703).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Maegaard): Som det vil erindres, blev der ved denne Sags første Behandling af to ærede Medlemmer af det høje Ting rejst nogen Kritik mod visse Bestemmelser i Forslaget. Kritikken samlede sig alene om Afsnit 3, det Afsnit, der gaar ud paa at foreskrive Afgift af Gaver. Dette resulterede i, at Forslaget blev henvist til et Udvalg, som nu har afgivet en enstemmig Indstilling til Tinget.

Man maa erindre, at lige siden vi i 1903 fik en Indkomstskat til Staten, har der været foreskrevet Indkomstskat af Gaver; men paa den anden Side er det vistnok almindelig bekendt, at denne Skat af Gaver ikke har været saa effektiv, at man kan sige, at Gaver, som er modtaget, altid er blevet medregnet i vedkommende Skatteydere Indkomst, især ikke, naar disse Gaver har bestaaet i Naturalier, Værdigenstande, Møbler eller den Slægs. Nu ønskede den højtærede Finansminister — saaledes har jeg forstaaet det — at faa noget fastere Regler for Beskatningen af disse Gaver. Men samtidig med, at man ønskede dette, ønskede man at fastslaa, at der var visse Gaver, som burde undtages fra Beskatningen. Det var saadanne Gaver, som blev givet af Forældre til Underhold, Opdragelse, Undervisning af deres Børn, og det var saadanne Gaver, som blev givet f. Eks. af Sønner til Underhold af deres Forældre eller Bedsteforældre i deres Hjem. Saadanne Gaver, vidste man i Forvejen, var ial Almindelighed ikke medtaget i vedkommende Gavemodtagers Indberetning til Skatteansættelse, og den højtærede Finansminister har derfor ment, at det vilde være praktisk at fastslaa i Loven, at saadanne Gaver burde undtages. Men paa den anden Side har det jo været Hensigten ogsaa at fastslaa, at man ikke ved Gaver efterhaanden kunde overdrage sin Formue til arveberettede paa en saadan Maade, at vedkommende blev fri for Arveafgift og i enkelte Tilfælde ogsaa fri for Indkomstskat. Man har

ønsket at fastsætte Reglerne saaledes, at enhver Gave, der blev givet enten i Form af Arv eller som Gave, skulde beskattes samtidig med Overdragelsen.

Det er efter min Opfattelse de Hovedsynspunkter, der har ligget til Grund for den højtærede Finansministers Affattelse af Lovforslagets Bestemmelser om Afgift af Gaver. Nu kan der tvistes om, hvorvidt de Udtryk, som er benyttet til Opnaaelse af disse Formaal, er mere eller mindre heldige. I Udvalget er man blevet enig med den højtærede Finansminister om at rette de Udtryk, som tidligere har været at finde i Lovforslagets § 44, og som ogsaa nu findes der, men noget omredigeret. Det høje Ting vil af Betænkningen se, at der til § 44 er stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at hele Paragraffen omskrives paa en saadan Maade, at de Krav, jeg her har berørt, i højere Grad sker Fyldest, og de Linier trækkes tydeligere op, hvorefter baade Gavemodtagerne og Skattemyndighederne har at gaa frem. Jeg skal, da jeg gaar ud fra, at det høje Tings Medlemmer har sat sig ind i dette Ændringsforslag, ikke komme nærmere ind paa det, men anbefale Tinget at stemme for den saaledes ændrede § 44.

Yderligere er der foreslaaet en Ændring til § 45. Der staar i Lovforslaget, at man skal give Meddelelse om Gavens Modtagelse straks efter, at man har modtaget den. Dette har Udvalget i Forening med Finansministeren ment var uheldigt, og man har derfor foreslaaet, at Bestemmelsen skulde lyde saaledes, at saadan Meddelelse skal gives „efter Udløbet af det Kalenderaar, i hvilket Gaven er ydet“. Det kunde jo ogsaa tænkes, at der fra vedkommende Yder til vedkommende Modtager er sket mere end een Overdragelse i Løbet af et Kalenderaar, og hvis der er flere Overdragelser, vil det være naturligt, at de slaas sammen i en fælles Indberetning. I 3die Linie i § 45 udgaar Ordet „Yderen“, og i Stedet indsættes „Giveren“. Det er nærmest kun en formel Ændring; man har fundet, at Udtrykket „Yderen“ i denne Forbindelse var mindre heldigt end „Giveren“. I 3die og 4de Linie udgaar Ordene: „I Maaned efter Ydelsen af Gaven“, og i Stedet indsættes: „senest den 1. Februar derefter“. Dette Udtryk vil jeg henstille enten maatte blive ændret til tredje Behandling eller af rette vedkommende betragtet som at skulle være: „inden Udgangen af Januar Maaned“; derved rammer man bedre Udvalgets og Finansministeriets Opfattelse end ved det i Ændringsforslaget anvendte Udtryk.

I § 46 foreslaas der den Ændring, at